

Falešné společenstvo
Hobit

Verze: 16. 1. 2015

Poprvé provedeno na TolkienConu 2014

Označení autorů

- BS — Blanka Janovská (Fallon)
- DB — Daniela Binderová
- E — Eliška (Elsa)
- FB — Filip Burian (Laeg)
- HK — Hana Kopecká
- JP — Jana Pažoutová
- JaS — Jana Syrovátková (Jixipen)
- JDK — Jakub „Drak“ Kočí
- JiS — Jindřich Soukup
- JŽ — Jitka Žídková
- KG — Kateřina García
- KN — Kristina Nohavicová (Orsejka)
- KS — Kateřina Schwarzerová
- MaK — Markéta Kárová
- MK — Michal Kára (Lemming)
- PB — Petr Bohdan (Bóža)
- PŽ — Petr Žídek
- SS — Slávka Stehlíková (Lia)
- VH — Viola Handlová
- VM — Vilém Maršík

Nemám zájem / Už je vydraženo

A Hmi A Ami 1. Hmi 2. Dmi

Gandalf: Hle-dám v tom-hle kra-ji chláp-ka do vý-pra-vy.

Bilbo: Ne-mám zá-jem.

Ne-mám zá-jem. Ne-mám zá-jem.

B Ami E C G F# A

Bilbo: To-hle je kraj po-hos-tin-ných ho-bi-tů, s do-bro-druž-stvím ni-kdo ne-po-cho-dí tu.

D E C#mi

Sní-da-ně, sva-čí-na, ve-če-ře, u dým-ky po-se-dět na dvo-ře, v kli-du si od-po-čí-nout.

Nemám zájem

B: Dobrýtro! – *G:* Dobrýtro!

B: Dobrýtro. . . – *G:* Dobrýtro?

B: Nemám zájem. – *sbor:* Nemám zájem.

B: Nemám zájem. – *sbor:* Nemám zájem.

(A) *G:* Hledám v tomhle kraji – *B:* Nemám zájem.

G: chlápka do výpravy. – *B:* Nemám zájem.

(B) *B:* Tohle je kraj pohostinných hobitů,

s dobrodružstvím nikdo nepochodí tu.

Snídaně, svačina, večeře,

u dýmky posedět na dvoře,

v klidu si odpočinout.

(A) *G:* Já jsem Gandalf Šedý, / *B:* Dobrýtro.

G: Dlouho jsem tu nebyl. / *B:* Nemám zájem.

(B) *sbor:* Gandalf krásné ohňostroje dělával,
každý hobit v kraji na ně vzpomínal.

B: Bralovy kouzelné knoflíčky,

překrásné ohnivě kytičky,

jak bych moh zapomenout!

(A) *B:* Přijďte na svačinu. / *G:* Uvidíte.

B: Zítřka v tuhle dobu. / *G:* Uvidíte.

(B) *B:* Proč já jsem ho jenom na ten koláč zval,
od čarodějí je líp se držet dál.

sbor: Z leknutí koláček pomůže,

Gandalf teď škrábe cos na dveře,

pod vousy se usmívá.

(A) *Dvalin:* Dvalin, k vašim službám. / *B:* Bilbo, k vašim.

Balin: Balin, k vašim službám. / *B:* Bilbo, k vašim.

(A) *Kili:* Kili, k vašim službám. / *B:* Bilbo, k vašim.

Fili: Fili, k vašim službám. / *B:* Bilbo, k vašim.

(B) *sbor + vypravěč + Gandalf:*

Bilbo by teď radši zalez do mlází,

do Dna Pytle trpaslíci přichází.

Zelenou, červenou kapuci,

vstupují s úsměvem na lící,

družně se spolu baví.

(A) *Dori:* Dori, k vašim službám. / *B:* Bilbo, k vašim.

Nori: Nori, k vašim službám. / *B:* Bilbo, k vašim.

(A) *Ori:* Ori, k vašim službám. / *B:* Bilbo, k vašim.

Oin: Oin, k vašim službám. / *B:* Bilbo, k vašim.

(A) *Gloin:* Gloin, k vašim službám. / *B:* Bilbo, k vašim.

Všichni trpaslíci: Všichni jsme vám k službám. / *B:* I já k

vaším.

(B) *sbor + vypravěč:* Trpaslíci pohostinnost vítají,

po svačině housličky si zahrají.

O horách, o zlatě, o kráse,

o světě, o touze, o lásce,

do dalek pohánějí.

(A) *Bifur:* Bifur, k vašim službám. / *B:* Bilbo, k vašim.

Bofur: Bofur, k vašim službám. / *B:* Bilbo, k vašim.

Bombur: Bombur, k vašim službám. / *B:* Bilbo, k vašim.

Thorin, Gandalf / tak jsme všichni.

Už je vydraženo

Předehra – flétna (3 takty)

(B) Cesty vedou přes hvozdy a pohoří,

v klínu skal a řek, jež touží po moři.

Přes trávu, kvetoucí lučinou,

kamením přes hory, pod lunou,

až se domů přiblíží.

(A) Co ho asi čeká. / Uvidíte.

Když tak domů spěchá. / Uvidíte.

(B) Cesty vedou pod mraky i hvězdami,

kdo cestoval, ten se domů vrátit smí.

Kdo zřel meč, slují děs, plameny,

po roce uzří luh zelený,

co se to tady děje?

(A) Už je vydraženo. / Lžičky! Stříbro!

všechno vydraženo. / I Dno Pytle.

(B) Bilbo ztratil reputaci hobitů,

když tak pozdě přišel domů z výletu.

Jemu to nevádí, poznal svět,

synovci má o čem vyprávět,

do knihy všechno zapsal.

(A) Už je vydraženo. / *B:* Lobélie?

Všechno vydraženo. / *B:* Vypadněte.

Píseň Thorina Pavézy a jeho společníků

A C G Hmi

Dřív než-li vze-jde svět-lo dne, přes hor-stvo, jež se v ml-ze pne, jdem do hlu-bin, kde

C F G **B** Hmi

vlád-ne stín, hle-dat své zla-to kou-zel-né. Znal na-še kouz-la zem-ský klín, když

Emi C G

rod náš v třes-ku ko-vad-lin kul kle-no-ty a tem-no-ty za-há-něl v slu-jích, kde spal

C Ami Hmi C

stín. A mno-hý elf i dáv-ný král měl od nás meč, co zá-r-ně plál, když-tě náš um-tém

G **D** Dmi C

vla-da-řům do jíl-ců o-heň vča-ro-val. A co jsme mě-li po-há-rů a zla-té

Hmi C F G

har-fy po-sta-ru, jen-že náš zpěv člo-věk či elf ne-slý-chal z hlu-bin, a-ni hru.

mezihra Hmi Emi

C G

The musical score is written in treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a time signature of 4/4. It consists of ten staves of music. The first nine staves include lyrics in Czech. The lyrics describe a journey into a dark forest to find a magic staff. The music features various chords and melodic lines, with some staves marked as 'mezihra' (interlude). The score is divided into sections labeled A, B, and C, with specific chord progressions indicated above the notes.

Bh — horní varianta melodie, Bs — spodní varianta melodie.

(A) Dřív nežli vzejde světlo dne,
přes horstvo, jež se v mlze pne,
jdem do hlubin, kde vládne stín,
hledat své zlato kouzelné.

(Bh) Znal naše kouzla zemský klín,
když rod náš v třesku kovadlin
kul klenoty a temnoty
zaháněl v slujích, kde spal stín.

(C) A mnohý elf i dávný král
měl od nás meč, co zářně plál,
kdyžtě náš um těm vladařům
do jílců oheň včaroval.

(Bs) Dali jsme stříbru hvězdný třpyt,
korunám zlatým slunce svit —
tu krásu krás a skvělý jas
jsme předli z drátků jako nit.

(A) Dřív nežli vzejde světlo dne,
přes horstvo, jež se v mlze pne,
jdem do hlubin, kde vládne stín,
pro svoje zlato ztracené.

(D) A co jsme měli pohárů
a zlaté harfy postaru,
jenže náš zpěv člověk či elf
neslýchal z hlubin, ani hru.

Mezihra

(Bh) Sosny se s nářkem prohnuly,
zlé vichry nocí vanuly,
les rázem vzplál a plápolal
tak jako tisíc fakulí.

(C) Zvon v údolí bil na poplach
a lidem zbělil tváře strach,
když dračí spár hůř nežli žár
jim pohřbil město v sutinách.

(Bs) Dýmala Hora pod lunou
v tu chvíli pro nás osudnou,
každý se hnal, než drak ho sklál
pod svými drápy, pod lunou.

(A) Dřív nežli vzejde slunce svit,
přes chmurný, mlžný horský štít
jdem do hlubin, kde vládne stín,
mu harfy své a zlato vzít!

Text: J.R.R. Tolkien, Překlad: Fr. Vrba, Hudba: PB

Za všechno může čaroděj

C G C F C G C G C G

V Ho - bi - tí - ně se to ži - je, nik - do ne - chce od - sud jít. Už vů - bec Bil - bo,

C F C G C G F

ten jen kou - ká, jak si spí - že na - pl - nit. *Ref:* A - le to by ča - ro - děj

C G C F

ne - směl vy - rýt na ve - řej ru - nu, kte - rá ha - ba - děj špat - ných hos - tů při - vá - dí. Kdy - by sem jen ča - ro - děj

C G C G C C G

ne - str - kal svůj nos dlou - hej, moh' ho - bit píct už ko - láč stej, ni - ko - mu ne - dat díl. *předehra
dohra*

C G F C G C G C G F G C

Za všechno může čaroděj I

Předehra – bez repetice

V Hobitíně se to žije,
nikdo nechce odsud jít.
Už vůbec Bilbo, ten jen kouká,
jak si spíže naplnit.

Ref: Ale to by čaroděj
nesměl vyrýt na veřej
runu, která habaděj
špatných hostů přivádí.
Kdyby sem jen čaroděj
nestrkal svůj nos dlouhej,
moh' hobit píct už koláč stej,
nikomu nedat díl.

Teď jen může Bilbo koukat,
jak mu mizí proviant.
Do nory mu vlez' kdejakej
trpasličí deviant.

Trpajzlíci ziskuchtiví!
Nikdo není jak oni.
Proč se teda Bilbo díví,
že teď hopsá na koni?

Ref: To protože čaroděj,
ve svém srdci dobroděj,
řek' že Bilbo je zloděj,
takže s nima musí jít.
Prý dobrodružství miluje!
Jestli tohle přežije,
čaroděje zabije,
jen tak bude mít klid.

Dohra – s repeticí

Za všechno může čaroděj II

Předehra – bez repetice

Do Hobitína se vrací
Bilbo Pytlík, velký pán,
úsměvama všem oplácí,
velkým světem vychován.

Už z poníka seskakuje
dračí poklad v náručí,
zlato, šperky, všechno tu je,
blahobyt mu zaručí.

Ref: To protože čaroděj
kdysi vyrýl na veřej
runu, která habaděj
dobrodružství přinesla.
A protože čaroděj
řek, že Bilbo je zloděj,
stal se z Bilba Pan zloděj,
mistr řemesla.

Dohra – s repeticí

E + DB

Zlobří kuchařka

A E A F#7

Tak to - hle a - si ne - do - pad - ne dob - ře. Pro - pust' nás, ty za - tra - ce - nej
Pře - ce nás ne - mů - žeš jen tak u - píct! Fé - ro - vý je dát nám šan - ci

H **B1** H F# E

zlob - ře! Ti - cho, vy dr - zou - ni! Co nám do va - ře - ní ke - cá - te?
u - týct! U - du - sit, roz - va - řit, flam - bo - vat, res - to - vat, moš - to - vat?

F# H 1.

Ne - dá se moc zka - zit, ma - sič - ka stej - ně moc ne - má - te!
V ta - ko - vym kra - vá - lu ne - dá se po - řád - ně pra - co - vat.

2. **C** H F# E

Tak My jsme to - tiž od pří - ro - dy hroz - ně tu - hý,

F# H

kaž - dý dru - hý straš - li - vou cho - ro - bu má. Ú - pla - vi - ci!

F# E H F#

A vši v kšti - ci! Čer - va - ma pró - lez - lí jsme a my va - ru - jem

H **B2** H F# E

vás! Po - lív - ka? Ta ne - za - sy - tí prázd - ný bři - cha!
Kde chceš hle - dat bif - tek na tr - pas - lí - ko - vi?

F# H

Já chci baš - tit řád - nej bif - tek z tr - paj - zlí - ka!
U - řež - me a u - peč - me si je - nom no - hy!

Dovětek: Ka - men - ná,

ka - men - ná zlob - ry - ně, zlob - ry - ně, ka - men - ná zlob - ry - ně ztu - hla!

Akord

(A) *Trp 1:* Tak tohle asi nedopadne dobře.

Trp 2: Propuštěj nás, ty zatracenej zlobře!

Trp 3: Přece nás nemůžeš jen tak upíct!

Trp 4: Férový je dát nám šanci utýct!

(B1) *Zlob 1:* Ticho, vy drzouni! Co nám do vaření kecáte?

Zlob 2: Nedá se moc zkazit – masička stejně moc nemáte!

Všichni zlobři: Udusit, rozvařit, flambovat, restovat, moštovat?

Všichni zlobři: V takovym kraválu nedá se pořádně pracovat.

(A) *Trp 1:* Tak tohle asi dopadne dost bídně.

Trp 2: Zkusme teďka vyjednávat vlídně.

Trp 3: Hej, synové z majestátní hory,

Trp 4: co kdybyste vodtáhli do nory?

(C) *Všichni trpaslíci:* My jsme totiž od přírody hrozně tuhý,

Trp 2: každý druhý

Trp 1: strašlivou chorobu má.

Trp 3: Úplavici!

Trp 4: A vši v kštici!

Všichni trpaslíci: Červama průlezlí jsme a my varujem vás!

(A) *Zlob 1:* Koukněte, jak dojemně se snaží!

Zlob 2: Šup na rožeň – jen ať už se smaží!

Gandalf: Smažit ne, to přijdem vo šfávičku.

Zlob 3: Uděláme radši polívčičku!

(B2) *Zlob 1:* Polívka? Ta nezasytí prázdný břicha!

Gandalf: Já chci baštit řádnej biftek z trpajzlíka!

Zlob 2: Kde chceš hledat biftek na trpaslíkovi?

Gandalf: Uřežeme a upečme si jenom nohy!

(A): *Zlob 1:* Když voni jim ty nohy strašně smrdí.

Gandalf: Bez omáčky budou hrozně tvrdý!

Zlob 2: Podusíme je na bílým víně.

Zlob 3: Já bych si je dala na slanině!

(C) *Všichni zlobři:* My jsme totiž strašný zlobři nenažraný!

Vychovaný

pěstí a kopancema.

Notorici!

Nic v palici!

Gandalf a Všichni trpaslíci: A slunce za kopcem v kamení promění vás!

Dovětek:

Trp 1 + 2: Kamenná,

Trp 3 + 4: kamenná

Trp 1 + 2: zlobryně,

Trp 3 + 4: zlobryně,

Trp 1 + 2: kamenná,

Trp 3 + 4: kamenná

Trp 1 + 2: zlobryně,

Trp 3 + 4: zlobryně,

Všichni trpaslíci: kamenná zlobryně ztuhla!

Vítání léta

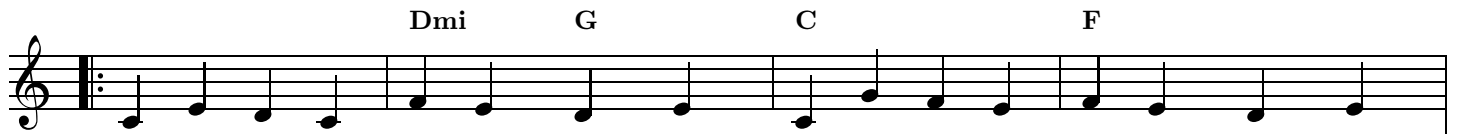
C Ami F C Dmi G Ami

Pů - jdem spo - lu o - ta - va - mi až tam, kde se sos - na sklá - ní.
Dív - ky tan - čí v ří - ze bí - lé, Ya - van - ni - na kněž - ka zpí - vá.

C Ami F C Dmi G C

Věn - ce z kla - sů vem - me s se - bou lé - tu v po - ctě dát.
Nej - um - něj - ší z hu - deb - ní - ků prá - vě zač - li hrát.

Dmi G C F

Ref: E - la - nor svaž s ko - pre - ti - nou, zvon - ky, má - ky se k nim vi - nou,
Ky - ti - ci ať ře - ka hou - pá, ná - pěv sí - lí, vzhů - ru stou - pá.

flétna

C Dmi G C F

pla - nou rů - ži při - dej k to - mu a květ bar - vy své - ho Do - mu,
Na - še dí - ky, štěd - rá pa - ní, za ú - ro - du, po - že - hná - ní.

C Dmi G 1. C 2. C

jed - nu snít - ku roz - ma - rý - ny na - vrch mů - žeš dát.
Pro Te - be teď ze sed - mi dřev o - heň bu - de plát.

Předehra – celá sloka

Půjdem spolu otavami
až tam, kde se sosna sklání.
Věnce z klasů vemme s sebou
létu v počtě dát.

Dívky tančí v říze bílé,
Yavannina kněžka zpívá.
Nejumnější z hudebníků
právě začli hrát.

Ref: Elanor svaž s kopretinou,
zvonky, máky se k nim vinou,
planou růži přidej k tomu
a květ barvy svého Domu,
jednu snítku rozmarýny
navrch můžeš dát.

Kytici ať řeka houpá,
nápěv sílí, vzhůru stoupá.
Naše díky, štědrá paní,
za úrodu, požehnání.
Pro Tebe teď ze sedmi dřev
oheň bude plát.

Bouřná bosé nohy laská,
vodopádu tříšť tvář chladí,
Ithil pluje po obloze,
stříbrem objímá.

Louka kvete, vůní mámí,
korunami listí šeptá.
V kruhu ruka ruku tiskne,
slavic léta čas.

Ref:

Text: BS, Hudba: JiS

Měsíční runy

Jasná je noc,
noc svatojánská,
nejdelší den
nadejít má.

Mnoho dnů strávili
v Domáckém domě,
čas kde poklidný
pomalu plyne.

Však znovu vyrazit
zítra musí,
na cestu s úsvitem
dát se strážnou.

K radě se sešli.
Elrond, run znalý,
meče prohlíží
a řeč tu má:

„Meče prastaré
horských jsou elfů,
Západ slávu
jejich zná.“

Thordine tento
– Orkrist jméno má –
slavná je čepel
gondolinská.

Gandalfé, Glamdring
meč byl králův,
Vrahomlat zhoubný,
síla mocná.

Kořist skřetů?
Či poklad dračí?
Hádat můžem'
historii.“

Thorin míní:
„Meč v úctě chovat.
Kéž by skřety
drvil brzy.“

„Přání se splní
snadno v horách,“
Elrond míní.
„Ukažte mapu.“

Dlouze se zadívá,
hlavou zavrtí,
nenávisť k drakům
v srdci nosí.

Zarmoucen vzpomíná
zlobu jich krutou,
břehy spálené
Bystré řeky.

Dolu trosky,
dávného města,
zvony veselé,
jasně znějící.

Svítlí stříbrný
srpek měsíce,
prozáhá mapu,
písmo se zjeví.

Elrond se podiví.
Písmo runové,
lity měsíční
ladně tu leží.

„Dveře pět stop,
do výšky pnou se,
vejít tři mohou
vedle sebe,“

cituje Elrond,
co na mapě vidí.
Půlelf mocný
praví hobitu:

„Prosvítit měsíc
lity musí
ve fázi stejné,
v době roční

psané co byly
pery stříbrnými.
Přátelé vaši
potvrdí jistě.“

Dorůstal měsíc
– dávno již tomu –
v noci svatojánské
psané když byly.“

Gandalf i Thorin
trochu rozmrzeli,
první že nebyli,
přesto se ptají.

Dychtiví zvědět,
tajemství poznat,
písmo trpasličí
předky psané.

„V Durinův den
drozd až zaťuká,
k šedému postav se
tomu kameni.

Posledním paprskem
při svém západu
slunce ukáže
díрку klíčovou.“

Thorin hrdě
slova potvrdí,
dědic Durinův
předka dozná.

Durinův den
Elronda vysvětlí:
„Nový rok jest to
trpaslíků.“

Před prahem zimy
měsíc když vyjde,
za slunce zazáhá
na obloze.

Vědomostem našim
vymyká se určit,
kdy čas tento
zase nastane.“

Elrond mapu
Thorinu vrací,
za elfy míří,
v noci zpívají.

Ráno nadešlo
krásné a svěží,
za zpěvů vyjeli
na rozloučenou.

Odvahu v srdci
k dobrodružství,
cestu znají,
jež držet se musí.

Ošklivé probuzení

A Ami C G Emi G Ami

Ská - la se o - tví - rá, pout - ní - ci spí, ú - tro - by roz - ví - rá, ztrá - cí se v ní.

B Ami C G Emi

Čer - no - ta že - ne se vztek - le, v chří - pí ji za - šim - rá krev, zá - keř - ně pře - pad - ne ko - řist, što - la - mi bu - rá - cí řev.

C Ami G Emi E7

Do hlu - bin tří - nác - tku vle - čou, rá - ny a roz - bi - tý ret, na ru - kou o - ko - vy tí - ží, bič ja - té po - há - ní vpřed.

D Ami G Ami

Bo - lest je tvůj no - vej brach.

Akord

(A) Skála se otvírá, poutníci spí,
útroby rozvírá, ztrácí se v ní.

(B) Černota žene se vztekle,
v chřípí ji zašimrá krev,
zákeřně přepadne kořist,
štolami burácí řev.

(C) Do hlubin třináctku vlečou,
rány a rozbitý ret,
na rukou okovy tíží,
bič jaté pohání vpřed.

(B) Otroky velkého skřeta
vousatá chamrad' má být,
špinavou dřinu hned pozná,
ve vlhkých kobkách ať hní!

(C) Přerve se se světem pouto,
naději sežere strach,
pros, klej si, breč nebo škemrej,
stejně se rozpadneš v prach.

(D) Bolest je tvůj nový brach.

Text: BS, Hudba: JiS

Z ohně do oblak

A Emi C D C Emi
 Pryč z vl-čí pas - ti do o - hně, z po-žá - ru u - leť do o - blak, Gan-dalf sko - čil a
 G D C A C
 o - rel ho vzal, skře-ti řvou zkla-ma-ně o - po - dál. Ref: Do-ri a O - ri, Ba - lin a Dva - lin,
 D Emi A C
 Fi - li a Ki - li a Tho - rin se zved. Bi - fur a Bo - fur, No - ri a Bom - bur,
 D Emi **B** A C
 O - in a Glo - in a Bil - bo na - po - sled. Or - li ve - če - ři ne - sou,
 A C A C D
 za svi - tu mě - sí - ce, na řím - se vy - so - ké ská - ly va - ří za - jí - ce.

Předehra – 2 takty

(A) Pryč z vlčí pasti do ohně,
z požáru uleť do oblak,
Gandalf skočil a orel ho vzal,
skřeti řvou zklamaně opodál.

Ref: Dori a Ori, Balin a Dvalin,
Fili a Kili a Thorin se zved.
Bifur a Bofur, Nori a Bombur,
Oin a Gloin a Bilbo naposled.

(A) Poslední jedle už zaplály,
pět stromů brzo dohoří,
Gwaihir stoupá výš nad skály,
s Gandalfem dlouze hovoří.

Ref:

(B) Orli večeri nesou,
za svitu měsíce,
na římse vysoké skály
vaří zajíce.

(A) Slunce je ráno všechny vzbudí,
orli je snesou do údolí,
Gwaihir přistál tam na Skalbal,
u řeky jim sbohem dal.

Ref:

Mezihra Ami C D C Ami C D C

Ref:

A. Lewis/VM

Tanec pod hvězdami

Crychle G F *pomalů* G

Ona: Slun - ce se k zá - pa - du sklá - ní. *On:* Svla - čec ti do vla - sů
Tan - če - me dnes do sví - tá - ní. *On:* Tvé kro - ky po - ve - du

Ami (Hmi)
Ami (A)
G

dám. *Ref:* Zved - ni po - hár výš a při - pij stí - nu
sám. *Dnes se ko - ná bál,* ra - dos - tí du - še

(Hmi) (F#mi) (Hmi) (Hmi*) (A) (Hmi)
Ami Emi Ami Ami* G Ami

le - sa, sta - rou, do - brou číš, je pl - ná po o - kraj.
ple - sá, svo - le - ní král dal, no tak, hud - bo, hraj!

Předehra – 7 taktů

ona: Slunce se k západu sklání. / *on:* Svlačec ti do vlasů dám.
ona: Tančeme dnes do svítání. / *on:* Tvé kroky povedu sám.

on: Měsíc ti po tváři splývá. / *ona:* Z tvých očí zavoněl mech.
on: Do noci okamžik zbývá. / *ona:* Touhou se zatajil dech.

oba: Na nebi Eärendil vstává. / Naděje vzpomínku zříš.
Západu milost nám dává. / Poslouchej, zpěvy zní blíž!

Ref: Zvedni pohár výš a připij stínu lesa,
starou, dobrou číš, je plná po okraj.
Dnes se koná bál, radostí duše plesá,
svolení král dal, no tak, hudbo, hraj!

ona: Loutna na mýtině zpívá. / *on:* O lásce nutí mě snít.
ona: Struny v srdci rozechvívá. / *on:* Úsměvem vzalas mi klid.

on: V rytmu bílé nožky víří. / *ona:* Růž vidím ve tváři kvést.
on: Hedváb tvůj barvami hýří. / *ona:* Tón písně bude nás vést.

oba: Podívej, pochodně svítí. / Nad nimi zář Vardy hvězd.
Přivoň k čarovnému kvítí. / Zdobí nejněžnější z cest.

Ref:

ona: Harfa si pozornost žádá. / *on:* Tajemný zasněný hlas.
ona: Po nitkách představy spřádá. / *on:* Až splete je, zastaví čas.

on: Rosou ti zjemněla říza. / *ona:* Tětiva napíná luk.
on: Má paní je útlá bříza. / *ona:* Můj pán je ztepilý buk.

oba: Dlaně jsou jak horké svíce. / Spočil je oheň a žár.
Co můžeme my dva chtít více? / Máme nejcennější dar.

Ref: 2×

Akordy Hmi* a Ami* jsou hrané v páté poloze.

Text: BS, Hudba: JiS+BS

Pavouci

A Emi D Emi

V tem-ném le - se ná - klad ne - se v sí - ti, o - sum no - hou má,

D Emi **B** Emi D Emi

jich u - ží - vá a chy - tí. Le - žíš v tmách, jak na ma-rách, strach

D Emi **C** Emi

cí - tíš pou - ze, jde už nou - ze, hlad. Vů - ni stra - chu,

D Emi D Emi

bar - vu na - chu, rád. Ty chceš tro-chu, se můj ho-chu, prát?

D Emi D Emi D

Cvak - ly zu - by, plá - cí du - by, snad, na chví - li zas u - ti - šils v nás

Emi **E** Emi D Emi

hlad. Čer - ná tě - la, je - du sí - la v nás, po Mat - ce sí - la se

D Emi D Emi

pro - bu - di - la zas. Po Mat - ce sí - la se pro - bu - di - la zas.

Předehra – 4 takty

(A) V temném lese náklad nese v síti,
osm nohou má, jich užívá a chytí.

(B) Ležíš v tmách, jak na marách, strach
cítíš pouze, jde už nouze, hlad.

(B) Pojď jen blíž, smrt uslyšíš svou,
jsi v mé moci, teď pavouci jdou.

(B) Síť se hnula, tvoje smůla, bdím.
Že tě zebe, já teď tebe sním.

(C) Vůni strachu, barvu nachu, rád.
Ty chceš trochu, se můj hochu, prát?

(D) Cvakly zuby, pláčí duby, snad,
na chvíli zas utišils v nás hlad.

(E) Černá těla, jedu síla v nás,
po Matce síla se probudila zas,
po Matce síla se probudila zas.

Temný hvozd

A Ami G Ami G Ami G

Krá - číš te-mno-tou, co by - lo ven - ku je jen stí - nem, vlá - kna pa - vu - čin

Ami **B** Hmi C

tlu - mí kaž - dý zvuk i krok. Sta - rá ce - sta hvo - zdem pod klen - ba - mi stro - mů mi - zí v še - ru hlu - bo -

Hmi Ami Hmi C E Ami

kém, v o - kol - ní tmě pla - nou pá - ry žlu - tých o - čí, nez - bý - vá než dát se vpřed.

A flétna

Předehra

(A) Kráčíš temnotou, co bylo venku je jen stínem,
vlákna pavučin tlumí každý zvuk i krok.

(B) Stará cesta hvozdem pod klenbami stromů mizí v šeru hlubokém,
v okolní tmě planou páry žlutých očí, nezbývá než dát se vpřed.

(A) Slyšíš, temný proud, snivou píseň spánku zpívá,
voda chladivá, čeká na tvůj volný pád.

(B) Teď můžeš se jen dívat, jak tvá bílá loďka mizí v šeru hlubokém,
tak na cestu se vydej, druha svého zvedni, nezbývá ti než jít vpřed.

(A) Sekáš do sítí, s kamarády síly sbíráš,
věrné Žihadlo, krutý postrach pavoučí.

(B) Jak utíkáš lesem, pavoučí kruh houstne, nenávistné skřeky sílí,
mečem svým se ohnat, párkrát kolem bodnout, a pak zase běžet vpřed.

(A) Vidíš ohně plát, možná je tam i sud s vínem,
musíš rady dbát, cesty drž se, nechod tam.

(B) Podmanivě voní, chutná elfí krmě, na jazyk se slina sbíhá,
nemůžeš už dále odolávat hladu, třikrát zkoušíš kráčet vpřed.

(A) Drzý hobite, rušiteli elfích jídel,
budeš litovat, žes' do lesa vkročil k nám.

(B) Tajnou lesní stezkou kamarády vedou, tak tak jejich průvod stíháš,
a pak v elfím sídle zlatá brána padá, nemůžeš se vrátit zpět.

Jezdec na soudku

A Ami Emi Ami Dmi Ami E Ami E Ami

To jsem byl bloud, že jsem chtěl plout na soud-ku jak na lo - di.
Na kaž - dej pád, teď bu - du rád, když mě sou-dek ne - sho - dí.

B G7 C G7 C A7

Po - ví - dám tý po - tvo - ře: „Stůj, já chci bejt na - ho - ře,“ sou - dek má však

Dmi A7 Dmi H7 Emi

svo - ji hla - vu, ne - vy - dr - ží v klid-ném sta - vu. To - čí se jak ká - ča v ko - le,

H7 Emi F#mi Hmi F#mi (E)

hned na - ho - ře, hned zas do - le, pos-ka-ku - je, ne - chce stát; „Soud-ku, já si ne - chci

E (F#mi) (E) **C** Ami E Ami

hrát!“ Má beč - ka bez zjev-ných po - tí - ží k flo - ti - le su - dů

E7 Dmi G F G

za - mí - ří. Dr-žím se ho ze všech sil - dra - čí po-klad je můj cíl - co

Ami E Dmi G

ji - né - ho mi ta - ky zbý - vá; tu za-slech-nu, jak kdo - si zpí - vá:

D C F C G F C F G F G C

Tr-pas-lí - ka v bří-še mám, věř-te mi, on vlez tam sám, než svůj o-myl po - che pí, jis-tot-ně se u - to - pí.

Za - tím - co si no - tu - jí, já se v du - chu li - tu - ji:

Akord

Bilbo:

(A) To jsem byl bloud,
že jsem chtěl plout
na soudku jak na lodi!
Na každéj pád
teď budu rád,
když mě soudek neshodí.

(B) Povídám tý potvoře:
„Stůj, já chci bejt nahoře,“
soudek má však svoji hlavu,
nevydrží v klidném stavu.
Točí se jak káča v kole,
hned nahoře, hned zas dole,
poskakuje, nechce stát;
„Soudku, já si nechci hrát!“

(C) Má bečka bez zjevných potíží
k flotile sudů zamíří.
Držím se ho ze všech sil,
– dračí poklad je můj cíl –
co jiného mi taky zbývá;
tu zaslechnu, jak kdosi zpívá:

Soudky:

(D) *Medový:* Já jsem soudek od medu,
až do města dojedu,
na břehu mě uskladní,
zůstanu tam jen pár dní.

(D) *Pivní:* Já jsem soudek od piva,
dubový, jak to bývá,
když slunce můj bok prohřeje,
sjíždím skokem peřeje.

(D) *Oba:* Trpaslíka v břicho mám,
věřte mi, on vlez tam sám,
než svůj omyl pochopí,
jistotně se utopí.

Bilbo:

(E) Zatímco si notují,
já se v duchu lituji:

(A) To jsem byl bloud, ...

(B) Povídám: „Ty zloduchu,
na vodě či na suchu
bujnost svou drž na uzdě!“
Marná snaha, je pozdě.
Točí se jak kolotoč;
a já, hlupák, se ptám: No proč
se vleču za tím pokladem...?
„Soudku, stůj!“
Bilbův soudek: „Tůdle!“
Bilbo: „Čert tě vem!“

(C) Můj soudek s jízlivým pohledem
pluje vpřed, kolem spěchá zem.
Držím se ho jako klíště,
sic nebude už žádné příště,
jen nepatrně sil mi zbývá,
tu z dálky slyším, jak sud zpívá:

Soudky:

(D) *Jablečný:* Já jsem soudek jablečný,
nechtěl bych být nevděčný,
však považte, mně v útrokách
schovává se cizí brach.

(D) *Povidlový:* Já jsem sud od povidel,
celý svět už jsem viděl,
dálnou zemi východní,
kde zrajou švestky jen pár dní.

(D) *Tři soudky:* Trpaslíka v břicho mám, /
Bilbův: Hle, na hřbetě jezdce mám,
Všechny soudky: věřte mi, on vlez tam sám,
než svůj omyl pochopí,
jistotně se utopí.

(D) Trpaslíka... / Hle, na...

Dračí jezero

A Ami F Ami F Ami Dmi Ami F

Tůň, kři-vo-la-ké prou-dy, mo-čá-ly a v dá-li ho-ra ční, po-tr-ha-ná o-bla-ka, jež

Ami F Ami **B** G Emi

kry-jí te-me-no, zří měs-to je-zer-ní. Před ví-ře-ním ře-ky chrá-ně-né skal-na-

Dmi H Ami G Emi Dmi F

tou výs-pou, klid-ným zá-li-ve-m, dře-vě-né pi-lí-ře dr-ží u-li-ce, do-my, ob-cho-dy, sta-ré

B H E **C** C G7 C Ami Dmi G7 C C7

tra-di-ce slav-ných dáv-ných let. Zná-m jed-no měs-to, tam je pa-pá-ní,

F G7 C Ami D7 C G7 Ami Emi7 F A7 Dmi G7 C

tá-bo-rá-ček, a ma-síč-ko a ma-síč-ko u-pe-če si drá-ček.

(A) Tůň, křivolaké proudy, močály
a v dáli hora ční,
potrhaná oblaka, jež kryjí temeno,
zří město jezerní.

(B) Před vířením řeky chráněné
skalnatou výspou, klidným zálivem,
dřevěné
pilíře drží ulice,
domy, obchody, staré tradice
slavných dávných let.

(A) Král slují pod horou teď přichází
převzít své království,
korunován, harfy tóny zní, zvuk líbezný,
usedne na svůj trůn.

(C) Zná-m jedno město, tam je papání, táboráček,
a masíčko a masíčko upeče si dráček,
a masíčko a masíčko upeče si dráček.

(A) Král slují pod horou teď přichází
převzít své království,
korunován, harfy tóny zní, zvuk líbezný,
usedne na svůj trůn.

(B) Zašumí les v horách, stébla trav,
řeky v podlesí, v slunci zlatý háv,
zajásá
jezero, vše se zablýští,
i ten vodopád, duha v povětří,
hraje harfy tón.

(A) Tak pějí lidé města, jásají,
vše na dlouhou cestu
připravují, štěstí popřejí,
od řeky Bystré domů uhání.

Daleko je Roklinka, daleko je Kraj

Dmi předehra *Gmi* *A7* *Dmi* *(Dmi)*

My při - je - li jsme přes vo - du jak
Na - ši lid - ský prů - vod - ci se

A7 *Dmi* *A7* *Dmi* 1. *A7* 2. *Dmi*

mo - ře ve - li - kou, k O - sa - mě - lý ho - ře, co z ní stou - pá čmoud.
Ho - ry za - lek - li, nás a ná - klad vy - lodili, za - se u - tek - li.

D *G* *A* *D*

Ref: Da - le - ko je Rok - lin - ka, da - le - ko je Kraj, tam do - brý jí - dlo,

G *A* *D* *A* *G*

pi - tí a po - ste - le maj. Jen - že když chceš, chlap - če, pro dra - cí zla - to

A *G* *A* *A7*

vlízt, mu - síš tro - chu ne - po - hod - lí pu - to - vá - ní snýst.

Předehra – 8 taktů

My přijeli jsme přes vodu jak moře velikou,
k Osamělý hoře, co z ní stoupá čmoud.
Naši lidský průvodci se Hory zalekli,
nás a náklad vylodili, zase utekli.

Rec 1: To jsou ale srabi, co?

Rec 2: Nojo, no, co taky čekat cod lidí...

Ref: Daleko je Roklinka, daleko je Kraj,
tam dobrý jídlo, pití a postele maj.
Jenže když chceš, chlapče, pro dračí zlato vlízt,
musíš trochu nepohodlí putování snýst.

Kápo Thorin přikázal: „Běž vomrknout bránu,
(jo a) vezmi s sebou hobita, já tady zůstanu.“
U brány jsme trosky města Dolu viděli,
v tom pochmurném údolí krkavce slyšeli.

Rec 1: Myslíš, že je Šmak ještě uvnitř?

Rec 2: To nevím, ale smrdělo to tam strašně, divím se,
že z toho puchu ještě nezdechnul.

Ref:

Rozbili jsme tábor na svahu západním,
tiše oheň plápolal v kruhu poradním.
Zloděj Bilbo našel schody k dveřím zavřeným,
bezradně tu zíráme na šedý kamení.

Rec 1: A co je prostě vzít pořádně krumpáčem?!

Rec 2: Vidiš támhle tu hromadu třísek a zvoňbanýho železa?
Tak to jsou všechny krumpáče, co sme měli.

Ref:

Co s tím krámem zatraceným, s mapou proklatou?
Divný runy půlměsíční, jenom nás matou.
Náhle slunce ukáže nám díрку klíčovou,
vítěznej smích zazní krátce stepí pod Horou.

Ref:

Rec 1: Hele, mně se do té díry moc nechce.

Rec 2: Mně taky ne. Víš co? Pošlem tam Bilba!

Cesta do tmy

A Dmi Ami B Dmi F7maj Ami Emi Gmi Dmi Ami

V ti-chu krá - le pod Ho - rou dlí tu jen dus-ný puch a žár, měk-ce krá -

B Dmi F7maj Gmi Ami Dmi **B** Ami B

čí ne - vi - děn, kde ve tmě čí - há dra-čí spár. Zlo-děj se svým prs-te -

Dmi F7maj Gmi Ami Dmi Ami B Dmi

nem, pa-de-sát sot-va je mu let, dnes ce-nu svou má pro-ká - zat,

F7maj Gmi Ami Dmi Ami Esus4 Ami/C Ami Ami Esus4

ach, krás-ný byl ten ši - rý svět! *Ref:* Strach a úz-kost, ze zdí chlad, zá-pach smr-ti,

Ami/C Ami Ami Esus4 Emi Ami Ami Esus4 Ami Emi Esus4 Emi

nač si lhát? Ze-mřeš stej-ně, stár či mlád, so - bě mu - síš vzdo-ro - vat.

Kývnutí

(A) V tichu krále pod Horou
dlí tu jen dusný puch a žár,
měkce kráčí neviděn,
kde ve tmě číhá dračí spár.

(B) Zloděj se svým prstenem,
padesát sotva je mu let,
dnes cenu svou má prokázat,
ach, krásný byl ten širý svět!

Ref: Strach a úzkost, ze zdí chlad,
zápach smrti, nač si lhát?
Zemřeš stejně, stár či mlád,
sobě musíš vzdorovat.

(A) Prvně přišel, pohár vzal,
tu na kraj znovu sedl stín,
černých snů síť zpřetrhal,
toho, kdo spal, teď láká čin.

(B) Směle vkročil podruhé,
v poslední chvíli pozná lest,
spánek drak jen předstírá,
nezbude, než s ním hovor vést.

Ref:
... draku musíš vzdorovat.

(A) Znovu mluví v hádankách,
sok dovolí si vyčkávat,
vždyť pád pýcha přináší,
jak může zloděj neprohrát?

(B) Kořist cítí na dosah,
zlou vůli vine jako nit,
světlo přesto svítí dál,
má proroctví se naplnit.

Ref:
... kouzlu musíš vzdorovat.

(A) Slova chvály – sladký med,
dračí zbroj není bez vady,
tvému sluchu lahodí
obdiv lesklé parády.

(B) Černým šípem zahyneš,
temná stvůra Angbandská,
pod Horu se vrátí král,
tón harfy sály polaská.

Ref:
... sudbě těžko vzdorovat.

Smaug Zlatý z Thangorodrim a Hory

F7maj G Ami F7maj

Můj pů- vod vzdá- len va- šim dnům, mám vzne- še - ný rod, vzpo- meň- te si, ne- vzni- kl jsem

G F7maj E Ami E7

sou- hrou ná- hod: mě moc- ný vše- ho svě- ta vlád- ce za - řa - dil do své- ho stád- ce a

F7maj F E Ami G C

kdy- bych v Prv- ním vě- ku vy- šel, ví- těž- ství bych zís- kal hlad- ce. Ref: Já ne- jsem žád- ný bur- žo - a,

Ami G C Ami E

jsem a- ris - to - krat, o bla- ho sta - ro - žit- nos - tí pe - ču - ji rád, in - ves - ti - ce

Ami E F7maj F E Ami (A)

do roz- vo - je, ty mě ne- trá - pí, však mu- síš dbá - ti o svůj chrup a o svo- je drá - py.

F7maj G Ami

Lů - za o mně pro - hla - šu - je, že jsem ne - tvor,

Lů - za o mně pro - hla - šu - je, že jsem ne - tvor,

F7maj G F7maj E

od - pouš - tím jim, na - cti - u - - tr - há - ní vzdor. Je - jich níz - ká

od - pouš - tím jim, na - cti - u - - tr - há - ní vzdor. Je - jich níz - ká

Ami E7 F7maj

ob - vi - ně - ní vy - vra - cím, však co to změ - ní; je za - jí - má jen

ob - vi - ně - ní vy - vra - cím, však co to změ - ní; je za - jí - má jen

F E Ami G

bez - prá - ví a ma - jet - ků mých vy - vlast - ně - ní. Ref: Já ne - jsem žád - ný

bez - prá - ví a ma - jet - ků mých vy - vlast - ně - ní. Ref: Já ne - jsem žád - ný

C Ami G C

bur - žo - a, jsem a - ris - to - krat, o bla - ho sta - ro - žit - nos - tí

bur - žo - a, jsem a - ris - to - krat, o bla - ho sta - ro - žit - nos - tí

Ami E Ami

pe - ču - ji rád, do - těr - nost vám po - dob - ných mě ne - za - jí -

pe - ču - ji rád, do - těr - nost vám po - dob - ných mě ne - za - jí -

E F7maj F E7 A

má, to vá - let šun - ky ve zla - tě, jó, to je pří - ma!

má, to vá - let šun - ky ve zla - tě, jó, to je pří - ma!

Předehra – 4 takty

Můj původ vzdálen vašim dnům, mám vznešený rod,
vzpomeňte si, nevznikl jsem souhrou náhod:
mě mocný všeho světa vládce
zařadil do svého stáde
a kdybych v Prvním věku vyšel, vítězství bych
získal hladce.

Ref: Já nejsem žádný buržoa, jsem aristokrat,
o blaho starožitností pečuji rád,
investice do rozvoje, ty mě netrápí,
však musím dbáti o svůj chrup a o svoje drápy.

Rád vyhledávám společnost jen sobě rovných,
však příbuzných a přátel kosti již pokryl snůh.
Služebnictvo moje ptačí
mě tak leda ožebračí;
dnes stýkám se jen s nepřáteli, a to vskutku
nestačí.

Ref:

Mezihra

Můj život je osamělý, dím bez ptaní,
věnuji se studiu a rozjímání.
Mé srdce kryjí šupiny,
smaragdy a rubíny,
že zahořkl jsem nepochopen, nejste ani
vy bez viny.

Ref:

Lůza o mně prohlašuje, že jsem netvor,
odpouštím jim, nactiutrhaní vzdor.
Jejich nízká obvinění
vyvracím, však co to změní;
je zajímavá jen bezpráví a majetků mých
vyvlastnění.

Ref: Já nejsem žádný buržoa, jsem aristokrat,
o blaho starožitností pečuji rád,
dotěrnost vám podobných mě nezajímá,
válet šunky ve zlatě, jó, to je příma!

Šmakova smrt

C Dmi G G7 C F7maj

Nad ob - zo - rem pla - ne tem - ně ru - dá zář, „Král pod Ho - rou svo - je zla - to ku - je!“

C Dmi G G7 C F7maj

Es - ga - roth - ští já - sa - jí, jen jed - na tvář ne - štěs - tí a zká - zu pro - ro - ku - je.

G7 C F7maj G7 C F7maj G

„Jó, zla - to ře - kou te - čel Jó, nech to - ho, člo - vě - čel Jó.“

Předehra – 4 takty

Vypravěč: Nad obzorem plane temně rudá zář,

Esgarothští: „Král pod Horou svoje zlato kuje!“

Vypravěč: Esgarothští jásají, jen jedna tvář
neštěstí a zkázu prorokuje.

Esgarothští: „Jó, zlato řekou teče!

Jó, nech toho, člověče! Jó!“

Bard: „Trpaslíky jistě dávno sežral drak,
(prý) Král pod Horou!, naděje vás klame.

Teď zaútočí na nás, věřte, je to tak,
však to říkám, už ho tady máme!“

Sbor: Jó, pěkný pozdvižení.

Jó, slzy, pláč a klení. Jó!

Vypravěč: Drak se vzteká, chrlí ohně plameny:

Teď okusíte sílu jeho hněvu!

Starosta jen mlčky krčí rameny,
Esgarothským už není do zpěvu.

Sbor: Jó, celý město plane,

jó, jak si drak zamane. Jó!

Vypravěč: Lučištník Bard burcuje lid ze všech sil:

Bard: „Strhněte most, chopte se svých zbraní!“

Vypravěč: Marně šípy míří k nebi, minou cíl,
dračí břicho drahokamy chrání.

Sbor: Jó, šípy pozřel plamen,

jó, drak je neporaněn. Jó!

Bard: „Černý šípe, věrný, poslední, cos zbyl,
léta dobře sloužil, nemáš vadu.

Vykovaný v Dolu, nikdys nezradil. . .“

Drozd: „Zadrž ještě, poslyš moji radu.“

Sbor: Jó, jsou to dobrý ptáci,

jó, rozumí svý práci. Jó!

Vypravěč: Co mu cvrdlíká starý drozd na římse

(Bard) poslouchá a diví se té zvěsti

o slabíně draka, věru, diví se:

Bard: „Potkalo nás nečekané štěstí.“

Sbor: Jó, jsou to dobrý zprávy,

jó, konec je bezpráví. Jó!

Drozd: „Potomkem jsi Giriona, tedy slyš:

lysinu má drak na levém boku.

Až se stočí vlevo a sestoupí níž,

zdar tvým pažím, sokolímu oku!“

Sbor: Jó, černej šíp už letí,

jó, drakovo prokletí. Jó!

Vypravěč: A to byl konec; neomylně černý šíp

do dračího srdce vnik od hrotu

až po pířku; vy ten příběh znáte líp;

Šmak se zřítíl v trosky Esgarothu.

Sbor: Jó, konec dračí zlosti,

jó, už mu tlejou kosti. Jó!

Nález Arcikamu

Ve tmě trčí
nepohnuti.
Ticho tíží
trpaslíky.

Ďábelské lsti
draka se bojí,
sotva hnout se
sami odváží.

Po dnech dlouhých
přidušení,
Thorin navrhone:
„Otevřte dveře!“

Trpaslíci tápou
tunelem zpátky.
Záhy zjistí:
zasypán konec!

Zatarasen vchod
skalou rozbitou,
klíč ni kouzlo
kamenem nehne.

Nešťastní trpaslíci,
ne však Bilbo.
Lehko v duši,
druhy chlácholí:

„Dokud žiji,
dotud doufám.
Do třetice
dolů půjdu.“

Míní Bilbo,
by šli všichni.
Cesta jediná
spodem vede.

Dolů kráčí,
dno se blíží,
škobrtají
trpaslíci.

Ozvěna hluk
zesiluje,
na dně hlásek
neozve se.

Navléknuv prsten,
napřed jde Bilbo. . .
skutálí se
do jeskyně.

Na zemi pak
dlouho leží,
nakonec však
nevydrží:

„Posviť, Šmakul!“
pískne Pytlík.
„A pak si mě
třeba sežer!“

Síní slabá
nese se ozvěna,
odpověď však
žádná nepřišla.

Bilbo vstává.
Kterým směrem
obrátit se
– shledal, neví.

„Není doma,“
míní Bilbo.
„Posvítit si
možná můžem’.“

„Světlo!“ křičí.
„Pst! Pst!“ syčí
trpaslíci,
hlas když slyší.

Bilbo ječí,
jen mu stačí,
pisklavý hlas,
pronikavý.

Podvolí se
poté Thorin:
Oina, Gloina
pošle zpátky.

Louče plamen
hlásí návrat
trpaslíků
– svazek nesou.

Bilbo bere
louči bledou,
trpaslíky
nepřesvědčí.

„Pytlík je pátrač,“
prohlásí Thorin.
„Na zprávu počkáme
v tunelu zatím.“

Postavička
tmavá, dobná
jeskyní se
napříč pustí.

Záblesk zachytí,
zvonění zaslechnou,
o předmět zlatý
Bilbo když zakopl.

Brzy světlo
zmenšuje se,
do nitra síně
vzdaluje se.

Vzhůru leze
– třpyt tu září,
Bilba láká
světlo bledé.

Zblízka se zadívá,
dech se zatají:
plane drahokam
u nohou Pytlíka.

Jasem vlastním
vnitřním září,
zároveň světlo
všechno vstřebá.

V záblesky záře
světlo mění,
jiskrami duhovými
protkávané.

Hory srdce,
jasný Arcikam!
– poznal Bilbo
Thorinův popis.

Ruku vztáhl,
kouzlem zmámen,
kámen sevřel,
v kapsu strčil.

„Teď jsem lupič!“
myslí Bilbo.
„Trpaslíkům
časem povím.“

Vybrat podíl
přece můžu.“
Pocit však měl
nepříjemný.

„Malér vzejde
z toho jednou.“
– tuší Bilbo,
dál se brodě.

Bitva pěti armád

předehra

A1

DROZD: A E A E D F#mi A E D D Hmi Hmi A

Ne - su, ne - su no - vi - nu na kříd-lech ne - su: drak ší - pem Bar - do - vým kle - sl,

D A E D A E

v je - ze - ře po - cho - va - ný, po - klad je ne - hlí - da - ný.

TRPASLÍK 1: Cože?!

TRPASLÍK 2: Vážně??

THORIN: K Hoře!!!

A2

DROZD: A E A E D F#mi A E D D Hmi Hmi A

Krá - li! Krá - li! Slyš mě, ó pod Ho - rou krá - li! Ši - ky se for - mu - jí v dá - li.

D A E D A E

El - fo - vé s lid - mi sem jdou. Po - klad si ná - ro - ku - jou!

TRPASLÍCI:

Co si to do - vo - lí? To te - da ni - ko - lí!

B1

Hmi A Hmi

TRPASLÍCI: Teď spl - ní se pří - běh dlou - hý, teď jde - me si po - kla - dy vzít! Co pro - bdě - lých no - cí

A F# B2 G Hmi

tou - hy, co snů už jsme mu - se - li snít! Teď drak už vi - dí smrt zblíz - ka a

C G Hmi A D

E - re - bor je náš cíl, a po do - mo - vě se stýs - ká to - mu, co pod Ho - rou žil!

B2 G Hmi C G Hmi A

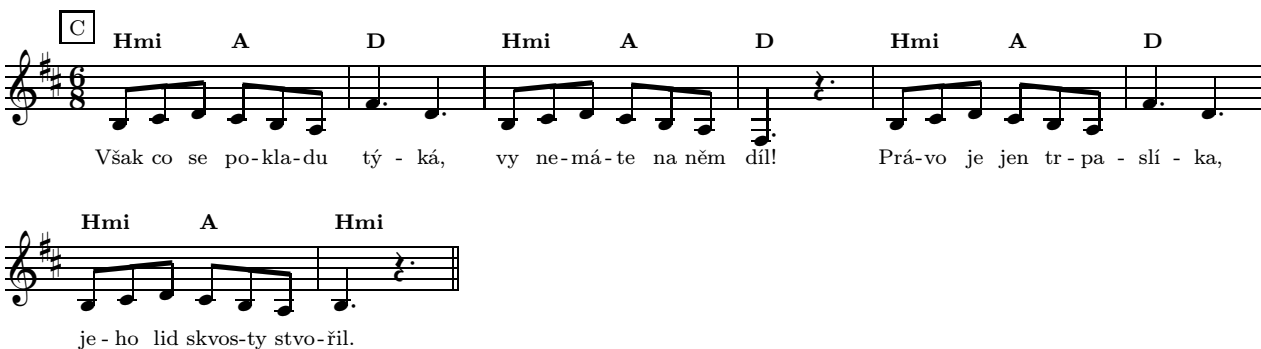
THORIN: Tak o - pev - ně - ní rych - le stav - te! Ať po - klad je v bez - pe - čí skryt! A z hra - deb bdě - le od - prav - te

Hmi

kaž - dé - ho, kdo ho chce vzít!

TRPASLÍK 1: Hej Králi! Někdo už tady je!
 THORIN: A ty jsi kdo, Jezerňane?
 BARD: A s kým mám tu čest já, pane?
 THORIN: Já jsem Thorin, syn Thráinův, Král pod Horou, zde můj znak!
 BARD: Já Bard z rodu Giriona, a mou rukou padl drak!

THORIN:

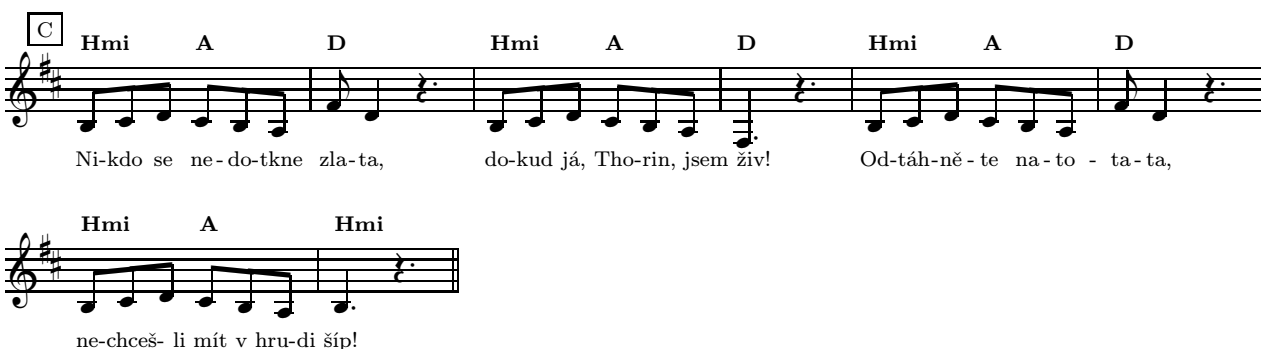
Však co se po-kla-du tý - ká, vy ne-má-te na něm díl! Prá-vo je jen tr - pa - slí - ka,
 je - ho lid skvos - ty stvo - řil.

BARD:

Tr - pas - lík je vel - kým pá - nem, když mu můj lid po - má - há! Když pak má za - pla - tit má - lem,
 za hrad - bou se scho - vá - vá!

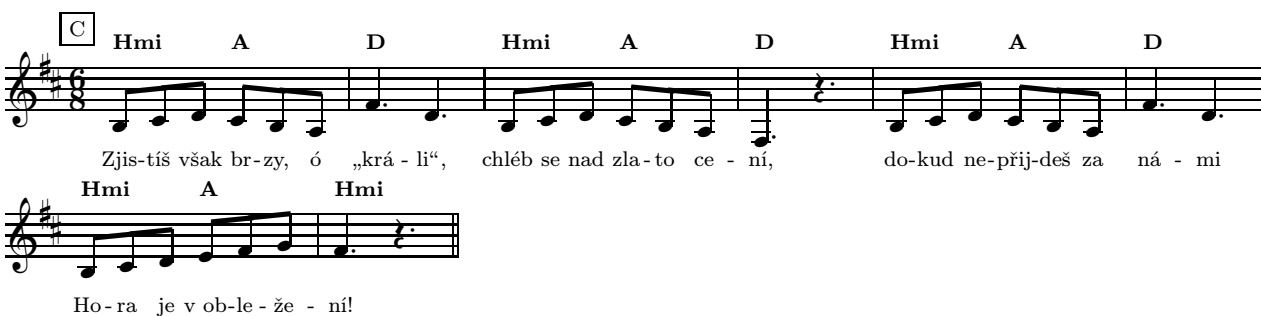
THORIN:

Ni - kdo se ne - do - tkne zla - ta, do - kud já, Tho - rin, jsem živ! Od - táh - ně - te na - to - ta - ta,
 ne - chceš - li mít v hru - di šíp!

BARD: Budiž.

BARD:

Zjis - tíš však br - zy, ó „krá - li“, chléb se nad zla - to ce - ní, do - kud ne - přij - deš za ná - mi
 Ho - ra je v ob - le - že - ní!

mezihra 1

BILBO:

Jak já bych si přál zmi - zet z tem - ných zdí! O - heň by mě hřál a na rtech s pís - ní

D2 Emi Hmi F# Hmi F# Hmi

s el - fy a lid - mi ho - do - vat, tan - čít, kvů - li pár cet - kám mám s ni - mi vál - čít?

D1 Hmi Hmi

Tak to te - dy ne! Já vá - leč - ník ne - jsem! Než stě - ny z ka - me - ne chci ra - děj

F# **D2** Emi Hmi F# Hmi F# Hmi

v le - se s el - fy a lid - mi smlu - vit pří - mě - ří. Ar - ci - kam já jim k jed - ná - ní svě - řím!

mezihra 2 Hmi Emi

F#

rit. Hmi F# Hmi

TRPASLÍK 1: Hej Králi! Zas sem někdo leze!

C Hmi A D Hmi A D Hmi A D

Tho - ri - ne, zno - va pře - mí - tej, hled', trumf nám v ru - kou zá - ří! Chceš - li jej, dob - ře spo - čí - tej

Hmi A Hmi

díl, co nám za něj pa - tří!

THORIN: Kdo to byl? Kdo do zad nůž mi vrazil?

BILBO: Já jim ho dal!

THORIN: Nejradši bych vás dolů srazil!!

E Hmi F#

Čtr - nác - ti - na! To je vše, co ti dám!

B1 Hmi A A Hmi Hmi A

Teď spl - ní se při - běh dlou - hý, po bo - ku krá - le jdem stát, co pro - bdě - lých no - cí hon - by, jdem

A F#

brá - nit, co krá - li chtěj brát!

DAIN: B2 G Hmi C G Hmi A

Ne-pří-tel před brá-nou sto-jí, ne-pus-tí nás o krok dál, při-prav-te se rych-le k bo-ji,

Hmi

ať pad-ne, kdo by se vzdal!

GANDALF: Stůjte všichni a pohleďte! Pohroma se řítí na nás všechny!

SBOR: B1 Hmi A A Hmi Hmi A

Čer-ný mrak o-blo-hou le-tí, po ze-mi ší-ří se stín, ze všech děr vy-lé-zaj skře-ti

A F#

Dáin s Bar-dem spo-jil se v tým.

BILBO: D2 Emi Hmi F# Hmi F# Hmi

S el-fy a lid-mi bo-jo-vat mu-sím, však pro-ti skře-tům, tak já to zku-sím!

SBOR: B1 Hmi A A Hmi Hmi A

El-fo-vé ší-py ne-še-tří, čer-né ma-sy roz-rá-ží, tr-pas-lík bo-ju-je za tři,

A F#

li-dé s prud-kou ku-rá-ží.

BILBO: D2 Emi Hmi F# Hmi F# Hmi

Tak už se bi-jou mí pro-ti ci-zím, ta-dy jde o krk, já rad-ší mi-zím.

SBOR: B1 Hmi A A Hmi Hmi A

Moc-ná zed str-že-na v pra-chu, Tho-rin z ní vy-bí-há vpřed, ú-tok dr-ží skře-ty v ša-chu,

A F#

i krá-le pře-moc-ný vzhled.

BILBO: Né!

BILBO: D2 Emi Hmi F# Hmi F# Hmi

Tho - rin se ři - tí pro - ti Bol - go - vi! To bu - de v ři - ti... Jest - li - pak to ví?

SBOR: B1 Hmi A A Hmi Hmi A

Ú - tok je za - sta - ven v pů - li, zbý - vá jen o - bran - ný kruh, k če - mu je mít pev - nou vů - li, když

A F#

k dru - ho - vi už pa - dá druh.

BILBO: D2 Emi Hmi F# Hmi F#

Při - lé - taj or - li! Všich - ni po - hled - te! Bu - de to dob - rý -

SBOR: B1 Hmi A A Hmi Hmi

Pá - tá ar - má - da se blí - ží ze všech hnízd na Se - ve - ru, skře - ti v hrů - ze k ne - bi

A A F# B2 G Hmi

vzhlí - ží, maj hla - vu na ma - dě - ru. Vřak o - brát tr - vá je - nom chví - li,

C G Hmi A D

spo - jen - ci jsou v men - ší - ně, Med - děd pln hně - vu a sí - ly vra - zí jak klín me - zi ně.

B2 G Hmi C G Hmi A

Vy - ná - ší z lí - té - ho bo - je smr - tel - ně ra - ně - ně - ho, je - ho hněv snad ješ - tě zdvo - jen, řal

Hmi

Bol - ga a roz - dr - til ho.

mezihra 2 Hmi Emi

F#

rit. Hmi F# Hmi

BILBO: Hej! Já jsem tady! Proč mě nikdo nenašel?

BILBO:
Jak já bych si přál vrá-tit se do-mů! O-heň by mě hřál

BILBO A ŠBOR:
a bran-dy k to-mu. O svo-jí ces-tě už jen psát kníž-ku, až bych byl zna-ven...

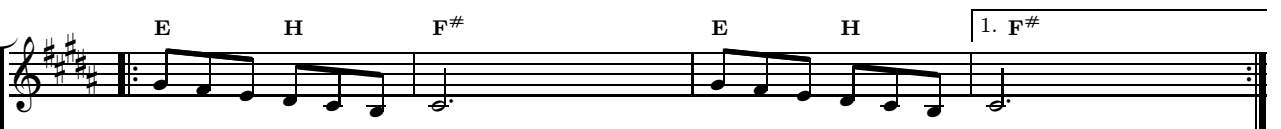
BILBO:
hup do pe-liš-ku!

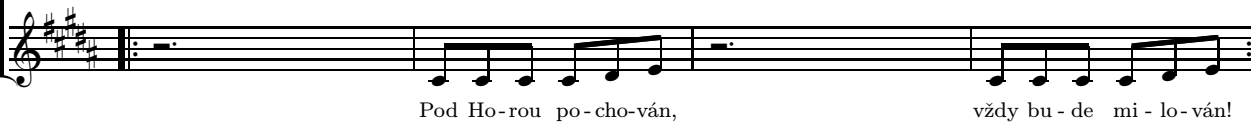
DROZD: Jejda!

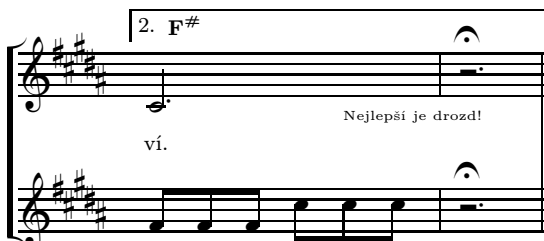
DROZD:
Ne-su, ne-su no-vi-nu o bit-vě ne-su: Ne-je-den hr-di-na ze-snul,

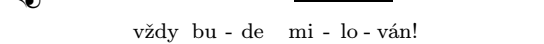

ne-pří-tel se vy-ro-jil, čty-ři ar-má-dy spo-jil.

Po-klad, po-klad, za-se-ten o-sud-ný po-klad, kde-ko-ho o-spá-nek o-krad,

DROZD:
jen Tho-rin s ním klid-ně spí, k če-mu měl slou-žit už ví,

ŠBOR:
Pod Ho-rou po-cho-ván, vždy bu-de mi-lo-ván!

ví. Nejlepší je drozd!

vždy bu-de mi-lo-ván!

dohra
H F# A E F# H

Poslední loučení

Emiadd2

A2

Ví - tej - te, ztra - ce - ný pří - te - li, vi - dím vás ze srd - ce rád.

Emiadd2

Emiadd2

Než - li nás dva má smrt roz - dě - lí, z hří - chů svých chtěl bych se kát.

Předehra – 2 takty

Vítejte, ztracený příteli,
vidím vás ze srdce rád.
Nežli nás dva má smrt rozdělí,
z hříchů svých chtěl bych se kát.

Ke smíru podávám pravici,
byť ukřivděn, přijmete snad
upřímnou omluvu hlupáka,
jenž nechtěl dávat, jen brát.

Omyl ten, vážený hobite,
písemně jsem již napravil,
k vám, jakmile se vše přichystá,
z pokladu dopraví díl.

Děkuji vám, drahý zloději,
řemeslu vašemu čest.
Mně lepšího druha po boku
štěstěna nemohla snést.

Přeji vám štěstí a blahobyt,
pokojné dny, mír a klid.
Kéž jednoho dne, milý Bilbo,
můžete mi odpustit.

Text: BS, Hudba: JiS

Obsah

Nemám zájem / Už je vydraženo	1
Píseň Thorina Pavézy a jeho společníků	3
Za všechno může čaroděj	5
Zlobí kuchařka	6
Vítání léta	8
Měsíční runy	9
Ošklivé probuzení	10
Z ohně do oblak	11
Tanec pod hvězdami	12
Pavouci	13
Temný hvozd	14
Jezdec na soudku	15
Dračí jezero	17
Daleko je Roklinka, daleko je Kraj	18
Cesta do tmy	19
Smaug Zlatý z Thangorodrim a Hory	20
Šmakova smrt	23
Nález Arcikamu	24
Bitva pěti armád	25
Poslední loučení	31